

Eva Andreas, Tunadalskyrkan, Köping 180114

Mark 1:1-39

Så får vi under en termin läsa Markusevangeliet och hans berättelser om Jesus.

Hur förklarar man en människas liv på några få rader? De fyra evangelisterna gör det på lite olika sätt och med olika utgångspunkter. Matteus var en av Jesus lärjungar, tullindrivare. Han fick själv uppleva vem Jesus var och kunde som ögonvittne ge detaljer utifrån det. Han riktade sig till grekisktalande judar med syftet att visa att Jesus är Messias.

Johannes var också en av Jesus lärjungar och talade om sig själv som "den lärjunge Jesus älskade". Han återger många av Jesus tal och undervisning. Hans evangelium är evangeliserande och vill visa på vad det innebär att tro på Jesus.

Lukas var läkare och följeslagare till Paulus. Han hade noga efterforskat det han skriver om i sitt evangelium med fortsättning i apostlagärningarna, och han vill stärka de troende utifrån Jesus undervisning.

Markus slutligen var uppväxt i en troende familj, vars hus var samlingsplats för de första kristna. Markus var kusin med Barnabas som följde med Paulus, och även Markus var medhjälpare till Paulus. Efter en schism skildes de, men han kom att bli nära vän med Petrus, lärjungen, och fick på så sätt ögonvittnesberättelser från honom. De lärde tror att mycket av Markusevangeliet är Petrus predikningar omformulerade. Markus talar mycket om befrielse och helande, och har mer berättelser än tal och undervisning. Han visar hur Jesus praktiskt visade att han är Messias – den väntade, den utvalde.

Vi läser evangelierna som en helhet, och bryr oss inte så mycket om vad som står i vilket evangelium utan ser hur allt kompletterar varandra. Därför kan det vara intressant att följa ett evangelium i vår och få Markus/Petrus syn på vem Jesus är och gjorde.

I textsammanhanget i Mark 1:1-39 finns flera berättelser, vart och ett med många starka upplevelser hos både Jesus och de som fanns

bredvid. För hela tiden relateras till omgivningen, deras förundran, förskräckelse, deras upplevelser av hur Jesus grep in; och det blir också en viktig bit när vi läser evangelierna: att det berör oss, att vi blir delaktiga, att vi kanske både fascineras och ställer många frågor.

I det textavsnitt vi läst får vi höra om starten av Jesu framträdande. Och att han också fick börja från början i det nya han skulle vara med i. Det kan kanske vara en tröst när vi ibland famlar och inte tror oss kunna eller förstå, att han också gjorde allt en första gång, även om han hade en annan förvisning om sin uppgift än de flesta av oss kanske har. Men när han kom till Johannes så visste ingen vem han var, utan han kom som en i mängden, men Johannes visste. Vi har inte detaljerna som de andra evangelierna har, men mellan raderna kan man ana att han insåg vem Jesus var. Men en detalj som står är att det handlar om att profetens ord i gamla testamentet går i uppfyllelse med Johannes och att uppgiften var att bereda väg för Herren. Det bekräftar det gudomliga i det hela och det är inte bara ett mänskligt möte som sker, utan det är ett gudomligt möte. Och när Jesus döps bekräftas det av en röst: Du är min älskade Son, du är min utvalde”

Vi har ingen aning om hur Jesus kände sig eller tänkte, men det måste ha varit betydelsefullt att få den bekräftelsen. Han var på rätt väg, du är min älskade Son!

Och då handlade det inte bara om allt det som låg framför Jesus och som han skulle göra, utan om honom som person och människa. En nära relation.

Och det fantastiska är att vi också får en sådan relation när vi tror på honom. Johannes skriver i sitt evangelium ”Åt alla dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla dem som tror på hans namn” Det är så lätt att läsa och tänka vad bra, men vad innebär det att vara Guds barn? Att få ha en nära relation till honom, så nära att man som det står i Jesaja ”blir burna i famnen och bli gungade på knät, och som av en mor blir tröstade av Herren” Och då kan också vi bli bekräftade: Du är min älskade son, min älskade dotter. Och tänk att genom livet gång på gång få komma tillbaka till detta, ta sig tid att vara i hans närhet, att samtala med honom, att dela sina innersta tankar, att ta emot hans stöd och hjälp. Och kunna sjunga som vi

gjorde i psalmen nyss: Halleluja, han är min och jag är hans och allt är väl”

Men det betyder inte att allt alltid är frid och fröjd, för även om man har en bra relation kan det stöta på hinder i livet, men grundtonen kan ändå vara glädje, därför att det betyder så mycket att ha med Gudsrelationen i livet.

Jesus fick erfara hur snabbt det växlade i livet. Efter Faderns bekräftelse berättas om hur han av Anden drevs ut i öknen och sattes på prov. Vi har inga detaljer i Markus, men vi vet av de andras skildringar att hela hans tillit till Gud prövades, men att han stod emot genom att hänvisa till Guds ord. Och så finns det en så fin notis: Änglarna betjänade honom. Han var inte ensam, Gud sände sina änglar att hjälpa honom.

Att vara människa är att mötas av frestelser, av prövningar. De kan säkert vara väldigt olika för oss, men vi vet nog var och en vad som är just vår frestelse och som kan vara svår att stå emot. Det kan handla om enkla grejer, som choklad och godis, eller svårare saker, som att vilja göra det eller det, men oavsett vad, så kan vi hämta styrka i vår Gudsrelation, i att hänvisa till bibelordet och få hjälp att stå emot. Ju mer vi lär oss av bibeln, desto mer kan Anden plocka fram lämpliga bibelord som kan bli till hjälp. Och när vi ber Herrens bön så ber vi också om detta inled oss icke i frestelse utan fräls oss ifrån ondo, eller nya översättningen: utsätt oss inte för prövning utan rädda oss från det onda. Och så kanske också vi kan få erfara hur änglar finns omkring oss och hjälper oss, även om vi kanske inte förstår det förrän senare.

Efter fyrtio dagar i öknen började Jesus predika Guds budskap: Tiden är inne, Guds rike är nära, omvänd er och tro på budskapet. Johannes hade predikat samma sak ”han förkunnade syndernas förlåtelse genom omvändelse och dop”. Johannes förberedde för Jesus, och man kan bara anta att de många som döpts av Johannes såg Jesus på ett annat sätt än som bara en av de många vishetslärare, som vandrade omkring i landet tillsammans med sina lärjungar. De kände igen budskapet och lyssnade kanske på ett annat sätt när han undervisade. Guds rike är nära! Nu är det dags för allt det Gud har lovat, frälsning, räddning, befrielse.

Tänk om vi hade fått vara med och lyssna till honom då och jämfört med tre år senare, hade det varit någon skillnad, eller hade han samma makt och auktoritet redan från början?

Männen som fiskade måste i alla fall ha upplevt att det var något särskilt med honom eftersom de genast lämnade allt och följde honom, när han uppmanade dem att bli människofiskare. Kom och följ mig! En uppmaning som är lika aktuell i dag. För de män som fiskade handlade det om en helt ny livssituation rent konkret, och de fick ju så småningom helt nya funktioner att bli ledare för den första kristna församlingen, men det var något de växte in i, de hade förmodligen inte vågat steget om de från början hade haft det som målbild. Nej, de fick lära sig mer och mer, undan för undan förstå mer och mer och växa in i olika uppgifter. Men den dagen vid strandkanten var det ett första steg. Följ mig! Säger han till oss idag också. För någon kan det handla om att som fiskarna göra något helt nytt, för andra kan det handla om att ta honom mer på allvar, att låta bibelordet få konsekvenser, att ta utmaningen att bli människofiskare idag utifrån den situation vi står i.

När Jesus sedan kom till synagogan i Kafarnaum överväldigades alla av hans undervisning för han undervisade med makt, och han bevisade också sin makt genom att driva ut en oren ande. Vi kan ha lite svårt med talet om detta, men i evangelierna är det en verklighet och omtalas flera gånger. Delvis beror det på tidens sätt att se på sjukdomar tex att det var orena andar, men säkerligen också om kampen mellan det goda och det onda. Ibland kan man prata om mörkret, det som inte nås av Guds ljus. Men Jesu har makt också där, och avsett vad vi tänker om det eller inte, så betydde det mycket för människorna då. Och det ledde också till att man kom till honom med sjuka och besatta och nästa berättelse handlar om hur först Simons svärmor helas och sedan många som kom till honom efter solnedgången botades och demoner blev utdrivna.

Vi har mött några berättelser om början av Jesu offentliga liv, hur det började i det lilla, hur det växte mer och mer, egentligen utan att Jesus gjorde mycket för det. Ryktet gick före honom och människor tog möjligheten att stilla sin nyfikenhet och för att om möjligt få hjälp från honom.

Kanske skulle vi ibland behöva ta lite tid och tänka till utifrån vårt eget liv. Hur började min livsvandring med Jesus, hur ser den ut i dag? Har det blivit någon skillnad, har det lärt mig något, saknar jag något? Är det något jag skulle behöva ändra på? Är jag där Jesus vill ha mig?

Det kanske kan vara lite obekväma frågor, men om han visar något som skulle behöva ändras, så ger han också möjlighet och kraft till det därför att han älskar oss så mycket.

En sångförfattare skriver: "Du som skymtar i bibelns blad, vandrar sårmerkt från rad till rad, rör vid hjärtan och sorgsna bröst, skänker glädje och tröst."

Idag finns han vid vår sida och gör samma sak!
AMEN